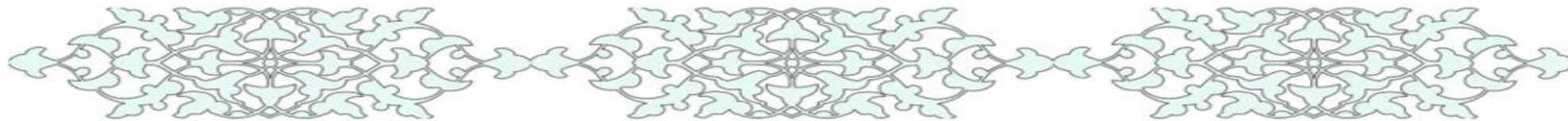

اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی
خراسان رضوی

عنوان: ارز Offshore

مرکز پژوهش‌های اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی خراسان رضوی

دی ۱۴۰۲

شناسنامه گزارش

اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی
خراسان رضوی

عنوان:

ارز Offshore

مرکز پژوهش‌های اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی خراسان رضوی

تهیه کنندگان: نجمه سوری ناصری، سعیده به نژاد

ناظر: شهرام عیدی زاده

واژگان کلیدی:

تاریخ انتشار: دی ۱۴۰۲

نشانی: مشهد مقدس - خیابان امام خمینی - جنب باغ ملی - ساختمان اتاق بازرگانی - کد پستی: ۹۱۳۷۷۳۴۱۹۵

آفشور چیست؟

اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی
خراسان رضوی

اصطلاح آف شور (Offshore) به مکانی در خارج از کشور فرد اشاره دارد. این اصطلاح معمولاً در بخش های بانکی و مالی برای توصیف مناطقی استفاده می شود که مقررات با کشور اصلی متفاوت است. مکان های آف شور معمولاً کشورهای جزیره ای هستند، جایی که نهادها شرکت ها، سرمایه گذاری ها و سپرده ها را تأسیس می کنند. شرکت ها و افراد (معمولاً آن هایی که دارایی خالص بالایی دارند) ممکن است برای شرایط مطلوب تر، از جمله اجتناب از مالیات، مقررات آسان تر یا حفاظت از دارایی ها، به خارج از کشور مهاجرت کنند. اگرچه موسسات آف شور نیز می توانند برای مقاصد غیرقانونی مورد استفاده قرار گیرند اما غیرقانونی تلقی نمی شوند.

در واقع آف شور می تواند به انواع مختلفی از نهادها، حساب ها یا سایر خدمات مالی مستقر در خارج اشاره کند. در ساده ترین مفهوم، آف شور می تواند به معنای هر مکانی در خارج از کشور باشد، (هر کشور، قلمرو یا حوزه قضایی). این اصطلاح به طور گسترده مترادف با مکان های خاصی شده است که برای فعالیت های تجاری محبوب شده اند، به ویژه کشورهای جزیره ای مانند جزایر کیمن، مانس، برمودا و باهاما.

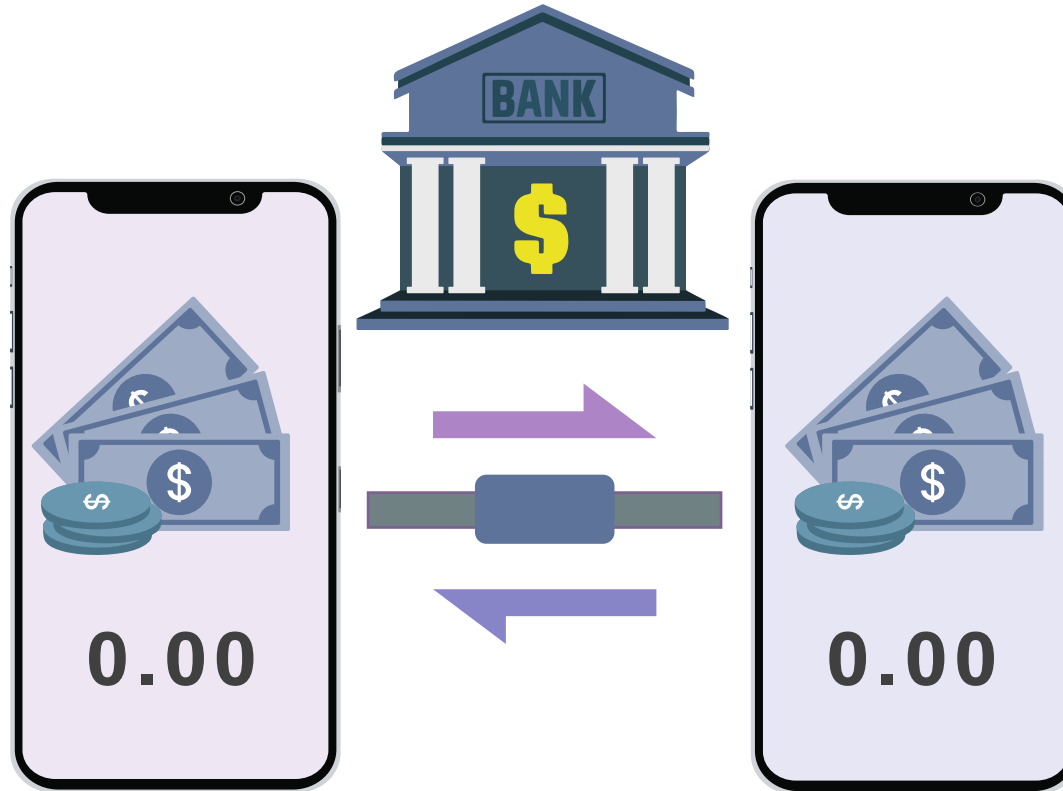

انواع آف شور

1

فعالیت های تجاری برون مرزی Offshoring Business

زمانی که صحبت از فعالیت تجاری به میان می آید، اغلب به برون سپاری اشاره می شود. این عمل ایجاد برخی از وظایف تجاری، مانند تولید یا مراکز تماس، در کشوری غیر از محل استقرار شرکت است. این اغلب برای استفاده از شرایط مساعدتر در یک کشور خارجی، مانند الزامات دستمزد کمتر یا مقررات سهل تر انجام می شود و می تواند منجر به صرفه جویی قابل توجهی در هزینه های کسب و کار شود.

2

سرمایه گذاری های برون مرزی Offshore Investing

سرمایه گذاری برون مرزی می تواند شامل هر موقعیتی باشد که در آن سرمایه گذاران خارج از کشوری که در آن سرمایه گذاری می کنند اقامت داشته باشند. این روش بیشتر توسط سرمایه گذاران با ارزش خالص بالا استفاده می شود، زیرا عملیات حساب های خارج از کشور می تواند به ویژه بالا باشد. اغلب مستلزم افتتاح حساب در کشوری است که سرمایه گذار می خواهد در آن سرمایه گذاری کند. برخی از مزایای نگهداری حساب های خارج از کشور شامل مزایای مالیاتی، حفاظت از دارایی و حریم خصوصی است.

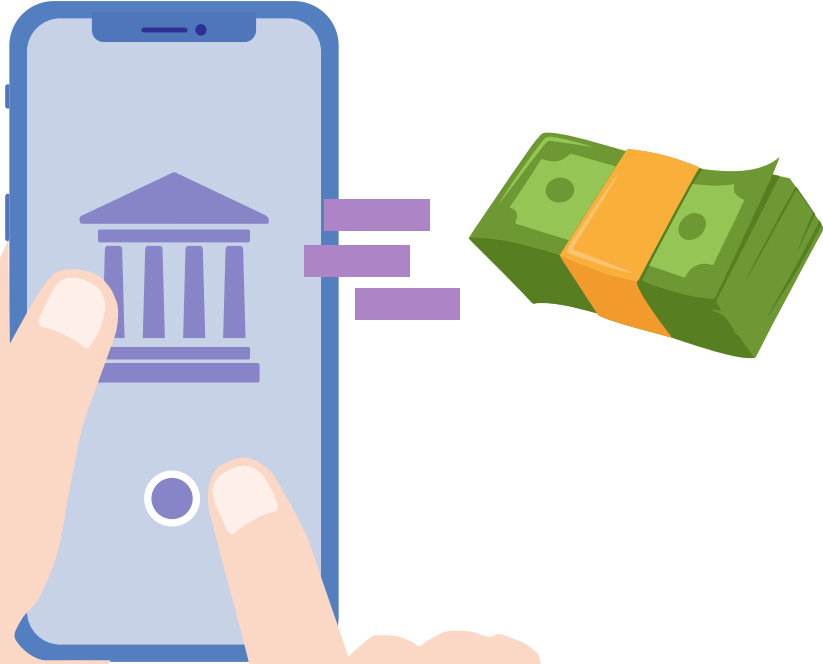
3

بانکداری آف شور Offshore Banking

آف شور بانک نیز به عملیات بانکی اطلاق می شود که توسط یک بانک واقع در منطقه یا سرزمینی غیر از سرزمین اصلی با اشخاص غیرمقیم و با پول خارجی و در مقیاس بزرگ انجام می شود.

بانکداری آفشور

بانک آف شور به آن دسته از بانک‌ها و موسسات مالی اشاره می‌کند که در خارج از کشوری فعالیت می‌کنند که مشتریان اصلی آن‌ها، در آن ساکن نیستند. در کل آف شور به زبان ساده حسابی است که شما در کشوری دارید که در آن زندگی نمی‌کنید و ساکن نیستید. این بانک‌ها که با نام بانک‌های فراساحلی و بانک برون مرزی هم شناخته می‌شوند، معمولاً خدمات مالی و بانکی متنوعی ارائه می‌دهند، از جمله مدیریت پول، انتقال وجه بین المللی، تسهیلات اعتباری بین‌المللی، مشاوره مالی، و مدیریت حساب‌های بانکی.

این نوع بانک‌ها روی معاملات و مشتریان خارجی تمرکز دارند و معمولاً به منظور بهره‌برداری از مزایای مالی، مالیاتی و قوانین کشورهای دیگر انتخاب می‌شوند؛ البته که این بانک‌ها معمولاً در کشورهایی با قوانین مالی و بانکی مساعد و سیاست‌های مالی مناسب ایجاد می‌شوند.

اساس عملکرد این بانک‌ها بر پایه‌ی نهادهای بانکی است و یک سری مقررات قانونی برای فعالیت‌های خاصی را دارند که با توجه به آن می‌توانند عملیات مالی را با نرخ‌های مالیاتی بسیار پایین‌تر نسبت به سایر نقاط جهان قابل اجرا کنند. این بانک‌ها خدمات خود را در مناطق بانکی‌ای ارائه می‌کنند که معمولاً بهشت مالیاتی نامیده می‌شود.

در مجموع در مناطق آزاد تجاری تسهیلات ویژه‌ای نسبت به سرزمین اصلی به سرمایه‌گذاران اعطا می‌شود که به‌طور معمول شامل تخفیف مالیاتی، در اختیار دادن زمین و غیره می‌شود. اما با هدف جذب سرمایه مبادلات پولی و عملیات بانکی در این مناطق نیز از امتیازات خاصی برخوردارند که امروزه در بسیاری از کشورهای دنیا به بانک‌های خارجی ارایه می‌شود.

Offshore Banking

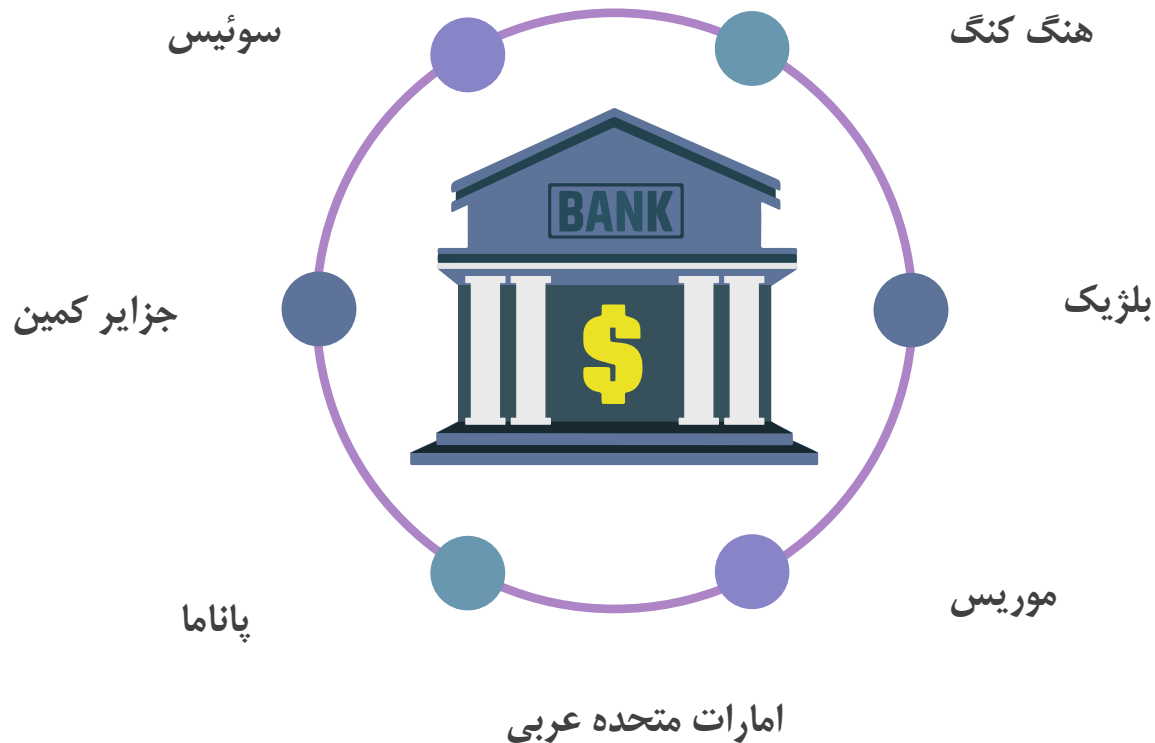
سطح استانداردهای نظارتی و شفافیت در بین OFC ها بسیار متفاوت است. اما آنها به طور کلی ویژگی‌های زیر را ارائه می‌دهند:

- قوانین مالیاتی مطلوب (به همین دلیل است که معمولاً به آنها بهشت مالیاتی می‌گویند)
- کاهش ریسک و پتانسیل رشد بیشتر
- صرفه جویی قابل توجهی در هزینه برای مشاغل
- حفاظت از دارایی‌ها، به ویژه در زمان بی‌ثباتی
- مقررات سست
- محرمانه بودن

حامیان OFC ها استدلال می‌کنند که آنها جریان سرمایه را بهبود می‌بخشند و معاملات تجاری بین‌المللی را تسهیل می‌کنند.

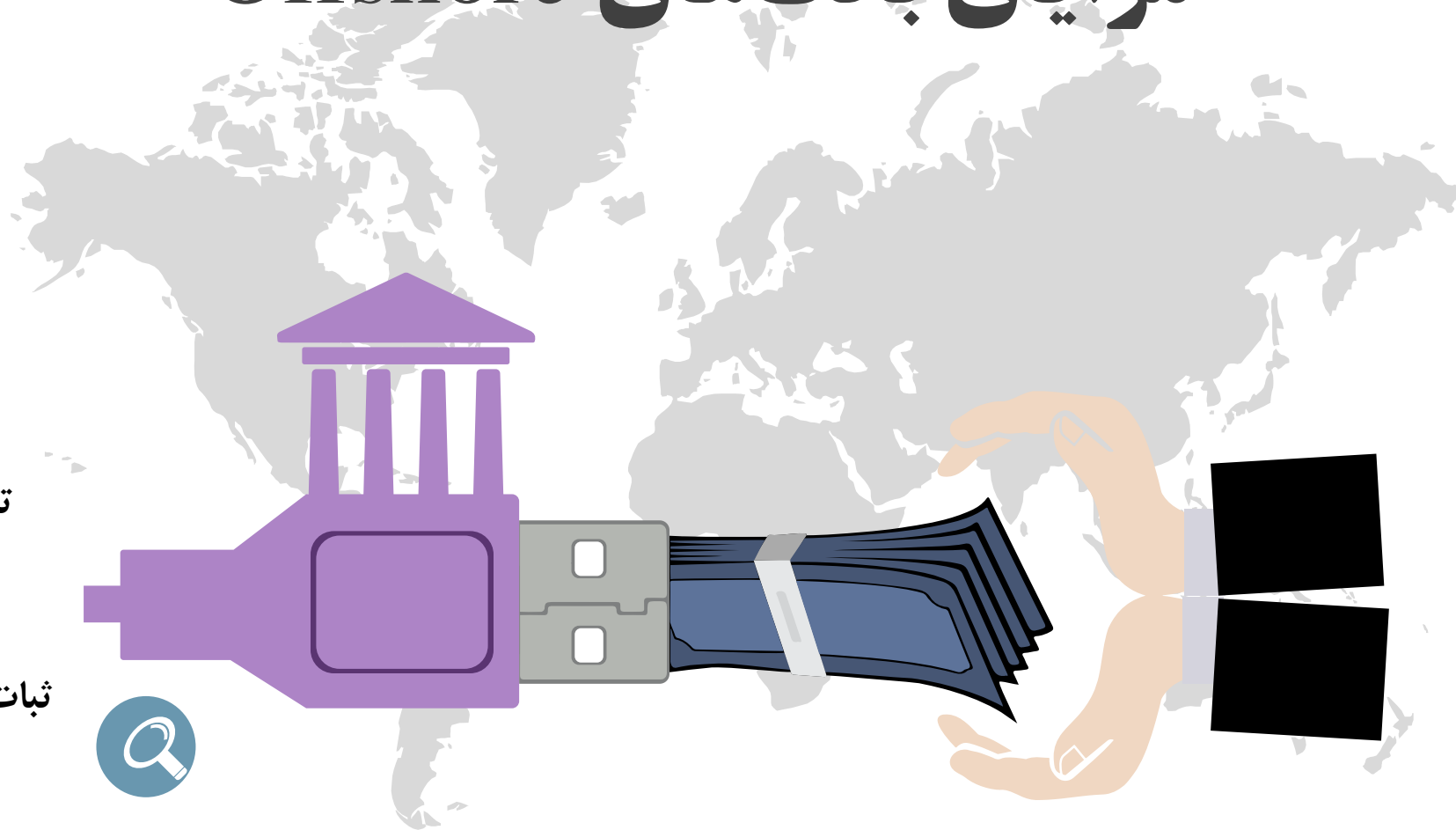
بهترین کشورها برای بانکداری برون مرزی برای سال ۲۰۲۴

مزایای بانک‌های Offshore

اتان بازرگانی، منابع، معاون و کشودری
خراسان رضوی

تنوع بخشی

ثبات اقتصادی و سیاسی

نرخ بهره

حفاظت از دارایی

پس انداز مالیاتی

حفظ حریم خصوصی

کنترل سرمایه

در دسترس بودن

مزایای بانک‌های Offshore

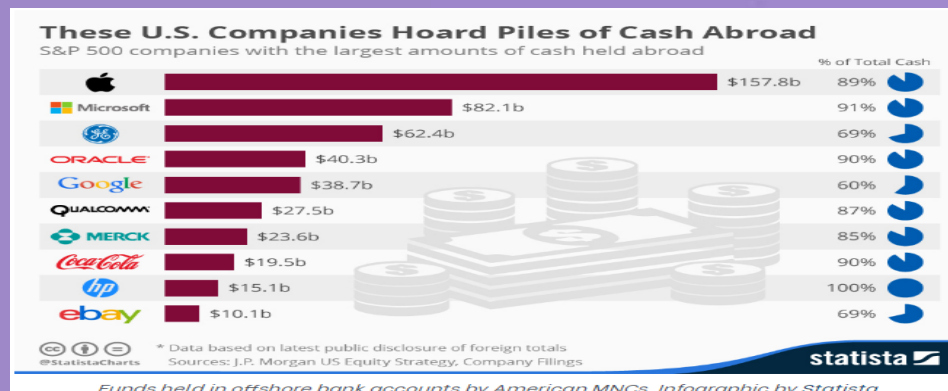
۲. پس انداز مالیاتی

از مزیت‌های اصلی بانک اف شور، وجود مالیات کم است. در واقع تراکنش‌های انجام شده در حساب‌های بانکی خارج از کشور عموماً عاری از یک مالیات است. در سال ۲۰۱۷، شرکت‌های آمریکایی مانند اپل، مایکروسافت و جنرال موتورز مجموعاً ۲.۶ تریلیون دلار در حساب‌های بانکی خارج از کشور داشتند. این وجوه تنها در صورتی توسط دولت فدرال مشمول مالیات می‌شوند که به آمریکا بازگردانده شوند. بانکداری فراساحلی یکی از راه‌های اجتناب از پرداخت مالیات بر وجوه بیکار است و بنابراین برای شرکت‌هایی که نقدینگی قابل توجهی دارند سودمند است.

۱. حفظ حریم خصوصی

بانکداری فراساحلی لایه‌هایی بین افراد و تراکنش‌هایی که انجام می‌دهند ایجاد می‌کند. این لایه‌ها درجه‌ای از ناشناس بودن را به افراد می‌دهد که برای حفظ حریم خصوصی آنها ضروری است. به همین ترتیب، شرکت‌هایی که می‌خواهند تلاش‌های تحقیق و توسعه خود را از رقبا پنهان کنند، می‌توانند از حساب‌های بانکی خارج از کشور نیز بهره‌مند شوند.

محرمانه بودن و محافظت از هویت یکی از مهمترین مزایای بانکداری خارج از کشور است.

۴. نرخ بهره

گاهی اوقات، افراد و بنگاه‌ها ممکن است به دلیل نرخ‌های بهره بهتری که از نگهداری پول در خارج از کشور به جای بازگرداندن و قرار دادن آن نزد بانک‌های محلی، برخوردار می‌شوند، روی بیاورند.

با بانکداری خارج از کشور، شرکت‌های خصوصی و افراد گزینه‌های دیگری فراتر از بانک‌های محلی دارند. هنگامی که نرخ بهره برای آنها نامطلوب می‌شود، آنها می‌توانند وجوه خود را به یک حساب بانکی در خارج از کشور منتقل کنند یا به سادگی از بازگرداندن پول به خانه خودداری کنند.

مزایای بانک‌های Offshore

۳. حفاظت از دارایی

افراد و شرکت‌های خصوصی ممکن است برای محافظت از خود در برابر توقیف احتمالی سپرده‌هایشان، دارایی‌های نقدی خود را در حساب‌های بانکی خارج از کشور متنوع کرده و تقسیم کنند.

قوانین بانکی همچنین ممکن است به دولت‌ها اختیارات گسترده‌ای برای مسدود کردن سپرده‌های نگهداری شده در حساب‌های بانکی محلی بدهد، از این‌رو، انجام این کار خطر مسدود شدن دارایی‌های نقدی را به حداقل می‌رساند.

مزایای بانک‌های Offshore

۵. ثبات اقتصادی و سیاسی

بسیاری از تجار و کسانی که کسب و کار بین‌المللی دارند برای مبارزه با تورم و حفاظت از منابع خود در صورت بروز بحران‌های احتمالی از بانک فرامرزی استفاده می‌کنند. چراکه این سیستم‌های بانکی همیشه در شرایط سیاسی و اقتصادی بسیار پایدار و مستقر هستند. برای سرمایه‌گذاران و سرمایه‌دارانی که در کشورهای بی‌ثبات زندگی می‌کنند، ممکن است منطقی باشد که هلدینگ‌های مالی خارج از کشور به کشورهای صلح‌آمیز قابل اعتماد مانند سوئیس، آلمان و سنگاپور منتقل شوند.

پتانسیل یک جنگ داخلی یا شورش در کشورهای ناآرام نیز دلیل کافی برای افراد و مشاغل با حجم دارایی قابل توجه است، تا به بانکداری برون مرزی روی آورند.

برخی از معایب بانکداری Offshore

سطح شفافیت پایین

از آنجایی که این بانکها به طور معمول اطلاعات کافی درباره‌ی سرمایه‌گذاران و فعالیت‌های خود ارائه نمی‌کنند با کاهش سطح اعتماد و شفافیت روبه‌رو هستند. همین مورد باعث می‌شود ریسک‌های بالقوه برای سرمایه‌گذاران افزایش پیدا کند.

پوشش بیمه‌ای کم

هر چند بانک آف شور برای آن دسته از افرادی که در کشورهای بی‌ثبات از لحاظ سیاسی و اقتصادی زندگی می‌کنند، می‌تواند امنیت مالی فراوانی فراهم کند؛ اما در کل این بانکها برنامه‌های تضمینی لازم و کافی را در جهت حفاظت از دارایی‌های موجود ندارند.

هزینه‌های نگهداری

بانک‌های فراساحلی‌ای که دارای کارمزد هستند پورسانت‌ها و کارمزد حساب‌های افتتاح شده در آنها معمولاً کمی بیشتر از بانک‌های سنتی است.

Offshore ادرز

به دنبال بحران آسیایی ۱۹۹۷-۱۹۹۸، تعدادی از اقتصادهای نوظهور در آسیا، اقداماتی برای محدود کردن استفاده برون مرزی از ارزهای خود انجام دادند. مقامات این کشورها نگران این بودند که بازارهای بزرگ برون مرزی می تواند نوسانات بیشتری را در جریان سرمایه و نرخ ارز ایجاد کند و کنترل عرضه پول را برای مقامات دشوارتر کند. در میان کشورهای آسیایی که دچار آشفتگی مالی شدند، تایلند اولین کشوری بود که محدودیتهایی را بر تجارت فراساحلی بات تایلند اعمال کرد.

عوامل مؤثر بر پیدایش و رشد تجارت ارز Offshore

از جمله دلایل شناخته شده برای ظهور تجارت ارز در خارج از کشور می توان به راحتی فرآیند و محل کسب و کار مشتری اشاره کرد. علاوه بر این بخاطر تسویه سریع تر پرداخت ها، انعطاف پذیری و اعتماد، بانک های خارجی در مراکز مالی خاص ممکن است با موسسات مالی داخلی رقابت کنند.

اما مهمتر از همه، این بانکها مزیت رقابتی در واسطه گری مالی نسبت به بانکهای داخلی دارند، به این خاطر که بانکهای داخلی تحت تأثیر مقررات بیش از حد بازارهای داخلی قرار می گیرند. با این حال، همه مقررات باعث ضرر رقابتی برای مؤسسات داخلی نمی شود.

مقررات ترویج افشای شرایط مالی و آن دسته از فعالیت های مقامات نظارتی که ایمنی مؤسسات را تقویت می کند، اعتماد بازار به مؤسسات داخلی را بهبود می بخشد. از این رو، این مقررات فی نفسه نامطلوب نیست، بلکه مقرراتی که هزینه های بیشتری را نسبت به منافع به مؤسسات تحمیل می کند، باعث کاهش کارایی و ناکارآمدی در اقتصاد می شوند.

از این رو ظهور بازارهای ارز Offshore نشان دهنده وجود مقرراتی است که تصمیمات مالی را در اقتصادهای داخلی مخدوش میکند. در غیاب هماهنگی کافی سیاستهای نظارتی، مالی و مقرراتی بین اقتصادها، چنین ناکارآمدیهایی، انگیزه جابه جایی فعالیت های ارز داخلی به بازارهای Offshore تقویت می کند، که این بازارها محیط نظارتی و مالی مطلوب تری و همچنین مجموعه وسیع تری از ابزارهای مالی را ارائه می دهد. خدمات مالی کارآمدتر با هزینه های مبادله کمتر، بازدهی بهتر و درجه حفاظت بیشتر در برابر مداخلات سیاسی و نظارتی از دیگر ویژگی این بازارها هستند.

ایجاد بازار ارز Offshore در حقیقت به مکانیسم بازار بستگی دارد، به ویژه به وجود تعداد کافی وام گیرندگان و وام دهندگان که قادر و مایل به گرفتن وام از بانک های Offshore و سرمایه گذاری وجوه در آنها هستند. علاوه بر این، توانایی انجام این کار به میزان مبادله و کنترل سرمایه در معاملات ارز داخلی بستگی دارد، در حالی که تمایل به انجام این کار تابعی از جذابیت نرخ بهره و وام ارائه شده توسط بانک های Offshore در مقایسه با مؤسسات مالی داخلی است.

وجود یک بازار برون مرزی قابل توجه همچنین مستلزم آن است که بانک های برون مرزی بتوانند حساب های خود را با بانک های برون مرزی تسویه کنند و آزادانه وجوه را از این گونه حساب ها منتقل کنند.

مزایای ارز offshore

Offshore Currency

از جمله مزایای معاملات ارز Offshore میتوان به موارد ذیل اشاره کرد:

- اول این که معاملات برون مرزی می تواند منابع را به طور کارآمد به مولدترین استفادهها تخصیص دهد، بازدهی بهتری را با هزینه های مبادله کمتر به سرمایه گذاران ارائه دهد، و ریسک های ارزی را برای سرمایه گذاران و وام گیرندگان تسهیل کند؛ به ویژه زمانی که توانایی پوشش ریسک های مالی در بازارهای داخلی محدود است.
- دوم معاملات ارزی در خارج از کشور، باعث افزایش ارز در داخل کشور می شود. بازارهای ارزی عمیق تر و گسترده تر، به نوبه خود، قیمت گذاری کارآمد اوراق بهادار داخلی را تسهیل می کند و بازارهای اوراق بهادار داخلی را توسعه می دهد.
- سوم، تجارت فعال ارز Offshore می تواند نقش سیگنال دهی قیمت ها را افزایش دهد، با کشش بیشتر نرخ بهره جریان های سرمایه ای، مقامات مربوطه را مجبور می کند تا سیاست های اقتصادی با ثباتی را به منظور جلوگیری از تغییرات عمده در جریان سرمایه، اتخاذ کنند.
- در نهایت، ممکن است به خاطر افزایش سرمایه گذاری ها و معاملات تجاری به ارز داخلی، درآمد بخش مالی کشور صادرکننده را افزایش دهد.
- علی رغم این مزایا، برخی از کشورها تجارت فرا مرزی ارزهای خود را به این دلیل تنظیم می کنند تا بازار ارز داخلی را از تأثیر نوسانات حفظ کنند و در نتیجه سیاست داخلی خود را کنترل کنند.

معایب ارز Offshore و دلایل محدود کردن آن

ارز Offshore منجر به کاهش توانایی سیاستگذار در اجرای یک سیاست پولی مستقل به ویژه تحت سیاست نرخ ارز ثابت، خواهد شد و در نتیجه کنترل شرایط اقتصادی را سخت خواهد کرد.

01

02

علاوه بر این در شرایطی خاص، باعث بی ثباتی در بازار ارز داخلی می شوند.

ساز و کارهایی برای محدود کردن تجارت ارز Offshore

- اولین رویکرد، متقاعد کردن مقامات میزبان تجارت offshore است تا چارچوب نظارتی حاکم بر فعالیت‌های مالی را با بازارهای ملی یکسان کنند. این امر باعث کاهش مزیت رقابتی تجارت برون مرزی نسبت به تجارت داخلی در یک ارز خواهد شد. اما این رویکرد در عمل به لحاظ تاریخی ناموفق بوده است و عمدتاً با دشواری‌های سیاسی و فنی توافق بر سر مجموعه مقررات بین المللی یکسان و بی میلی دولت‌های میزبان برای جلوگیری از چنین فعالیت‌هایی که برای کشورشان مفید است، همراه بوده است.
- رویکرد دوم این است که مقامات داخلی در وهله اول انحرافات داخلی که باعث ایجاد بازار برون مرزی (offshore) می‌شوند را حذف کنند. اکثر کشورهای صنعتی از این رویکرد پیروی کردند و مقررات داخلی خود را به منظور کاهش انگیزه ورود به بازارهای برون مرزی تعدیل کردند و به این مهم پی بردند که رویکردهای نظارتی برای حذف تجارت برون مرزی در مدت زمان طولانی جواب نمی‌دهد و هزینه‌های عمده‌ای را به همراه خواهد داشت.

➤ رویکرد سوم که اخیراً توسط تعدادی از اقتصادهای بازارهای نوظهور در آسیا اتخاذ شده است، اعمال تدابیر محدودکننده بر معاملات بین‌المللی ارزهای داخلی است، تا تأثیر بازار ارز برون مرزی بر سیاست‌های پولی داخلی را به حداقل برساند یا از بین ببرد.

در حالی که این تلاش‌ها برای محدود کردن سفته‌بازی است، چنین اقداماتی بر پرداخت‌ها و نقل و انتقالات بین‌المللی به ارز داخلی با یک فعالیت تجاری یا سرمایه‌گذاری اساسی (مانند پوشش ریسک نرخ ارز مرتبط با تجارت و سرمایه‌گذاری) اثر نامطلوبی خواهد داشت و بنابراین از نظر اقتصادی به‌عنوان سرمایه‌گذاری در نظر گرفته می‌شود.

علاوه بر این، بازارهای برون مرزی ممکن است همچنان در قالب یک بازار NDF ظاهر شوند، مشروط بر اینکه سرمایه‌گذاری کافی و منافع سفته‌بازی در تجارت ارز وجود داشته باشد. با این حال، اهمیت چنین بازاری، به توانایی طرف‌های خارج از کشور برای یافتن طرف مقابل با انگیزه دور زدن محدودیت‌ها و وجود بازیگرانی که مایل به پذیرش ریسک مرتبط با فعالیت NDF هستند، بستگی دارد.

➤ علاوه بر این یک راه دیگر برای محدود کردن بازار ارز برون مرزی، اعمال کنترل‌های مستقیم یا غیرمستقیم بر معاملات درون و خارج از ترازنامه مؤسسات مالی است، که این راه حل رایج‌ترین کانال برای واسطه‌گری جریان‌های مالی است. در سمت بدهی ترازنامه بانک‌ها، ممکن است افراد غیر مقیم از نگهداری سپرده‌های ارزی داخلی نزد مؤسسات مالی داخل کشور منع شوند، مالیات یا محدودیت‌هایی بر درآمد بهره‌ای که توسط افراد غیر مقیم در این حساب‌ها به دست می‌آید اعمال شود، یا الزامات ذخیره بالاتری ممکن است برای بدهی‌ها اعمال شود.

تجارب کشورها در محدود کردن استفاده از ارز OFFSHORE

به دنبال بحران‌های مالی در سال‌های ۱۹۹۷-۱۹۹۸ تعدادی از اقتصادهای نوظهور محدودیت‌های گسترده‌ای را در استفاده از ارزهای خود در خارج از کشور اعمال می‌کنند تا بازارهای برون مرزی را که می‌تواند سفته بازی در برابر ارزهایشان را تسهیل کند، محدود یا کاهش دهند.

جداول بعدی بر تجربیات پنج اقتصاد نوظهور، از جمله اندونزی، کره، مالزی، سنگاپور و تایلند تمرکز دارند که همگی چنین اقداماتی را با هدف محدود کردن ارز offshore انجام داده‌اند.

خلاصه‌ای از مقررات موثر بر استفاده از نرخ ارز Offshore

ماهیت معامله	اندونزی	کره	مالزی	فیلیپین	سنگاپور	تایلند
واردات ارز داخلی	درخواست اظهارنامه گمرکی بالاتر از Rp 5 میلیون. اظهارنامه گمرکی و تاییدیه قبلی از BI بالاتر از ۱۰ میلیون Rp.	درخواست اظهارنامه Rp 5 گمرکی بالاتر از میلیون.	محدودیت ۱۰۰۰ رینگیت برای هر نفر برای مسافران به صورت یادداشت و چک مسافرتی. نیاز به تایید برای مبالغ بالاتر از این حد و از طریق دیگر	مجوز قبلی > رایگان p ۱۰۰۰۰ در اسکناس، چک، سکه، حواله، سایر صرافی‌ها به پزو	رایگان	رایگان
صادرات ارز داخلی	درخواست اظهارنامه گمرکی بالاتر از Rp 5 میلیون. اظهارنامه گمرکی و تاییدیه قبلی از BI بالاتر از ۱۰ میلیون Rp.	درخواست اطلاع رسانی به گمرک برای واردات بالای ۱۰۰۰۰ دلار	محدودیت ۱۰۰۰ رینگیتی برای هر نفر برای مسافران به صورت یادداشت و چک مسافرتی. تایید قبلی برای صادرات بالاتر از این حد و از طرق دیگر	مجوز قبلی > p ۱۰۰۰۰ در اسکناس، چک، سکه، حواله، سایر صرافی‌ها به پزو	رایگان	محدودیت B50,000 برای هر مسافر B500,000 برای ویتنام یا کشورهای هم‌مرز)
استفاده از ارز داخلی در تسویه معاملات تجاری	تا زمانی که حساب های روپیه شرکای تجاری در بانک‌های خشکی نگهداری می‌شود مجاز است	ممنوع است به استثنای معاملات جاری به شرطی که حواله‌ها به صورت ارزی انجام شود	ممنوع است	پرداخت قبوض صادراتی به استثنای صادرات به آسه آن ممنوع و عدم مداخله بانک مرکزی برای ترخیص	رایگان	رایگان
نگهداری غیر مقیم یا انتقال بین/از حساب‌های ارز داخلی	مجاز به افتتاح حساب روپیه در بانک‌های خشکی. انتقال روپیه از حساب‌های ساکنان یا غیرمقیم‌ها به ساکنان تا زمانی که حساب‌های روپیه در بانک‌های خشکی نگهداری می شود مجاز است. انتقال روپیه از حساب‌های ساکنان یا غیرمقیم‌ها به افراد غیرمقیم زمانی که حساب روپیه غیرمقیم در بانک‌های خارج از کشور (صرف‌نظر از تراکنش اصلی) باشد، یا در خشکی اما هیچ تراکنش اساسی وجود ندارد، ممنوع است.	رایگان	تایید قبلی برای انتقال وجه بین حساب‌های رینگیت غیرمقیم در مالزی و استفاده از وجهی غیر از اهداف مجاز. تبدیل و بازگرداندن وجه رینگیت منوط به پرداخت مالیات بر سود حاصل از سرمایه‌گذاری های پرتفوی است که کمتر از یک سال در کشور باقی مانده است.	برداشت رایگان است، اما تبدیل به ارز خارجی تا حدودی مجاز و مشروط به محدودیت‌های خاصی است	رایگان	تایید تبدیل برای وجهی که از خارج منشأ نمی گیرند، از حساب‌های غیر مقیم دیگر منتقل نشده‌اند یا از بانک‌ها وام گرفته نشده‌اند

Table 1. Summary of Regulations Affecting the Offshore Use of Currencies in Selected Asian Countries
(as of December 31, 2000, unless indicated otherwise)

Nature of the transaction	Indonesia ¹	Korea	Malaysia	Philippines	Singapore	Thailand
Imports of domestic currency	Customs declaration req. above Rp 5 mil.; customs declaration and prior approval req. from BI above Rp 10 mil.	Notification req. to customs office to import above \$10,000	RM 1,000 per person limit for travelers in the form of notes and travelers checks; approval requirement for amounts above this limit and by other means	Prior authorization > p10,000 in banknotes, checks, coins, money orders, other bills of exchange drawn in pesos	Free	Free
Exports of domestic currency	Customs declaration req. above Rp 5 mil.; customs declaration and prior approval req. from BI above Rp 10 mil.	Permission req. from BOK to export above \$10,000	RM 1,000 per person limit for travelers in the form of notes and traveler's checks; prior approval for exports above this limit and by other means	Prior authorization > p10,000 in banknotes, checks, coins, money orders, other bills of exchange drawn in pesos	Free	B50,000 limit per traveler (B500,000 for Vietnam or bordering countries)
Use of domestic currency in settlement of trade transactions	Permitted as long as rupiah accounts of the trading partners are maintained with onshore banks	Prohibited, except for current transactions provided remittances are made in foreign exchange banks	Prohibited	Prohibited for payment of export receipts, except for exports to ASEAN and provided no central bank intervention for clearance	Free	Free
Nonresident holding of or transfers between/ from domestic currency accounts	Permitted to open rupiah accounts in onshore banks. Rupiah transfers from residents' or nonresidents' accounts to residents are permitted as long as rupiah accounts are maintained with onshore banks. Rupiah transfers from residents' or nonresidents' accounts to nonresidents are prohibited either when nonresident's rupiah account is in offshore banks (regardless of the underlying transaction), or in onshore but there is no underlying transaction.	Free	Prior approval for transfer of funds between nonresident ringgit accounts in Malaysia and for uses of funds other than permitted purposes. Conversion and repatriation of ringgit funds are subject to payment of levy on profits from portfolio investments retained in the country for less than one year.	Free to withdraw, but conversion into foreign currency allowed up to certain limits and subject to certain restrictions	Free	Approval for conversion for funds not originating from abroad, not transferred from other nonresidents accounts, or not borrowed from banks.

Table 1 (Continued)

Nature of the transaction	Indonesia ^a	Korea	Malaysia	Philippines	Singapore	Thailand
Resident domestic currency deposits abroad	Prohibition of resident banks to deposit rupiah funds in offshore banks; nonbank residents are not regulated.	Notification requirement to BOK	Prohibition of residents to hold ringgit accounts offshore	Free for both banks and nonbanks	Free	Prohibition of resident banks' placement and transfer of baht funds offshore, to hold claims on nonresident branches. Nonbank residents' holding deposits offshore prohibited.
Domestic currency lending from residents to nonresidents	Domestic banks are prohibited for financial or commercial purposes from lending to nonresidents, including their offshore offices. Resident entities are prohibited from granting commercial credit to nonresident entities.	Approval requirement for commercial and financial credits in won above W 1 billion a borrower.	Banks are allowed to extend ringgit credit facilities to foreign global custodian banks and stock-broking companies only up to an intraday limit of RM 200 million and overnight limit of RM 10 million for firm committed trade on KLSE. Prior approval for extension of credit facilities above RM 200,000 from resident banks to other non-residents. Permission requirement for other nonbank residents to lend ringgit to nonresidents above RM 10,000.	Prohibition (reinforced in December 1999) of banks to lend peso to nonresidents. Commercial credit from nonbank residents no longer requires approval if loans serviced by FX obtained out of the banking system; financial credit requires prior approval except those lent by expanded foreign currency deposit units.	Consultation requirement with MAS for financial institutions to extend S\$ loans to nonresidents above S\$5 million except pre-approved economic activities in Singapore, and for the hedging of exchange and interest rate risks associated with these activities; nonbank residents unrestricted.	Prohibition of direct baht loans (i.e., any form of baht lending except through forwards, swaps, or options) by financial institutions to nonresidents, regardless of the existence of collateral or an underlying transaction reintroduced in October 1999 after the prohibition of direct lending with no underlying transaction was replaced by a B50 million limit in end-January 1998). Nonbank residents prohibited to extend financial credit to nonresidents in baht.
Banks' derivative transactions in domestic currency w/ nonresidents	US\$3 million limit (per person and per bank a day) on derivative transactions (forward sell, swap sell and option for sell forex call or buy forex put against rupiah) with non-residents, except for hedging of portfolio investment and trade related transactions	Controls on all derivative transactions by nonresidents involving the use of won-denominated financing.	Prior approval for non-residents to buy/sell forward RM against foreign currency, except purchasing outright forward RM to settle trade on the KLSE for <3 work days for firm committed trades. Foreign stockbroking companies and foreign global custodian banks can enter into swap contracts with resident banks for committed purchases on KLSE upto 3 work days.	Prior clearance for all forward transactions to purchase FX from nonresidents and for all forward transactions to sell FX to nonresidents (including offshore banking units) with no full delivery of principal (through NDFs).	MAS consultation requirement for all banks transacting with non-residents in Singapore dollar financial derivatives; no controls for OTC interest rate derivatives and collateralized repos.	An outstanding limit of B50 million on financial institutions' forward sale of FX and lending baht through swaps and forwards to non-residents with no underlying trade and investment activity in Thailand. Financial institutions not permitted to buy FX from nonresidents for same day and next day settlement for non-underlying transactions (for underlying transactions, there are approval, reporting or document requirements above certain limits).

Table 1 (Continued)

Nature of the transaction	Indonesia ¹	Korea	Malaysia	Philippines	Singapore	Thailand
Domestic currency lending to residents from nonresidents	Periodic reports and authorization requirements for some type of loans Nonresidents' rupiah transfer to residents permitted except when the resident account is in offshore banks.	Permission requirement of MOFE	Prohibited. All payments related to a guarantee must be made in foreign currency	Prior approval/registration for short-term trade related foreign loans contracted by nonbank residents; no prior approval for financial loans by resident private borrowers from offshore sources	Free	Free, provided repayment receives approval of Bank of Thailand.
Nonresidents issue/sale of domestic currency assets locally	Resident banks are prohibited to purchase rupiah securities issued by nonresidents. Nonresidents are prohibited from issuing money market securities in Indonesia.	Permission requirement for issue of won-denominated securities with maturity less than one year; declaration requirement to issue securities with maturity > 1 year	Prohibition to issue domestic currency assets (bonds and debt securities) locally; requirement to sell ringgit assets through authorized institutions.	Generally prior approval or license requirement to issue all peso-denominated instruments in international capital markets and bonds and debt securities	For bond and debt securities, prior consultation with MAS if proceeds not to be used for preapproved economic activities in Singapore. Proceeds must be converted and swapped into foreign currency for all uses outside Singapore	Prior approval requirements except for capital market securities. Banks are prohibited to purchase nonresident baht securities.
Nonresidents' purchase of domestic currency assets locally	Nonresidents are allowed to purchase without limit shares issued in the Indonesian capital market. Quantitative limit for derivative securities and collective investment securities.	Free, except for derivative instruments involving won lending to nonresidents, which is subject to controls	Requirement to undertake all purchases of RM assets via authorized institutions; nonresidents need prior approval to sell ringgit forward against foreign currency with resident banks (nonresidents can enter into outright forward contracts to buy ringgit, and foreign stockbroking companies and global custodian banks into swap contracts with resident banks, for committed purchases on KLSF upto 3 work days).	Registration with BSP or a designated custodian bank for capital and debt securities if repatriation of earnings needs FX purchased from the banking system	Restricted only for derivatives securities that would involve S\$ lending to nonresidents	Limits for capital market securities and derivative securities involving baht
Residents' issue/sale of domestic currency assets abroad	Limits, approval requirements, maturity restrictions for money market securities; the issuance of securities abroad is subject to regulation pertaining to receipt of offshore loans	Notification requirement for bond and other securities with maturity more than one year; permission requirement for bond and other securities with maturity of one year or less	Residents are not permitted to issue domestic currency assets offshore	Generally registration or prior approval requirements, no restrictions for money market or collective investment securities	Free	Approval requirements for capital, debt and derivatives securities; prohibition sale/issue of money market instruments in general

¹ As of end-January, 2001.

Source: AREAER (2000), Malaysian, Indonesian and Thai Authorities.

جمع‌بندی

به طور کلی، اثربخشی اقدامات در محدود کردن تجارت ارز در خارج از کشور در بین کشورها متفاوت بوده است. در حالی که برخی از کشورها به سرعت فشارهای سفته‌بازی را مهار کردند، برخی دیگر با حملات سفته‌بازی بیشتری مواجه شدند و متعاقباً پس از یک دوره کوتاه موفق شدند. به نظر می‌رسد اثربخشی اقدامات عمدتاً به دو عامل بستگی دارد: انگیزه‌های بازار برای سفته‌بازی و هزینه دور زدن محدودیت‌ها. تجارب کشورها حاکی از آن است که هرچه مقررات جامع‌تر و ظرفیت اجرایی مقامات قوی‌تر باشد، احتمالاً مقررات در حذف یا محدود کردن سفته‌بازی ارزهای خارج از کشور مؤثرتر خواهند بود. علاوه بر این، اثربخشی اقدامات در محدود کردن ارزها با کنترل بیشتر بر خروج سرمایه توسط افراد داخل و خارج از کشور، افزایش می‌یابد.

منابع

- IMF (2001). “Measures to limit the offshore use of currencies: pros and cons”
- <https://www.investopedia.com/terms/o/offshore-banking-unit.asp>
- <https://www.desfran.com/benefits-of-offshore-banking/>
- <https://donya-e-eqtasad.com>